

מוקדש להצלת התורמים הקדושים ובני משפחתם: יהונתן בן עופרה, עומרי בן מירב, עמית בן מזל, עמית בן שרה, דוד בן אחי, מתי פנחס בן דליה, קורן בן שושנה רח, אור בן אחי, רחל, יוסאל בן שושנה, איתמר בן שושנה, משה בן עליה, קורל בת ענת, צדוק בן עמליה, ברכ נחמן בן אסתר, יעקב בן מירב, שולח בת נורית, יחזקאל בן מרים, אריאל יצחק בן אסתר, רועי בן דליה, ניב בן לימור, עמית בן לימור, לימור בת חנה, בר בן רחל, ליעד בן אורנה, שי בן ענת, מתי בן רבקה, בראל יצחק בן עדנה, יעקב בן אורנה, נסיה בת חיה אופק, אלעזר בן אהובה, גל בן זוהרה, עודד בן שושנה, פנחס בן דליה, איתן בן אלונה, חן בן גוט, סהר בן שלומית, עידן בן אריס, של בן סתן, משה בן אחי, מלכה בת יעל, אבאור בן אריס, עומרי חיים בן רינה, טל שירה בת חיה, הרח"צ ישראל בן לאה אסתר, הרב יהודה בן חיה אסתר, הרב אפרים רב בן דבורה, ים שירה בת הדסה, יאן אברהם בן ים שירה, אדיר בן שרה, דוד בן נאולה, לירד בן לאה, שלום בן גילה, סוון בת גילה, מור בן אחי, אופק בת אחי, מורי יעקב בן דליה, גיא בן מיכל, אורי יהודה בן סמדר רבקה ולהבריל, לע"ז: עליזה בת מרים, רחל בת מלכה, רון בן סימה, עמרם בן לולי, בלה בת שרה חיה, אור בן פריה, דייז בת נעמה, חנה בת סילביה, לב בן אהובה, אברהם בן ימנה

ע"פ פסק של הרב זילברשטיין
אנו מבקשים
לא לקרוא
בשעת התפילה
וקריאת התורה
שלא יצא
שכרו בהפסדו

גיליון:

186

תשפ"ו

זשיבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות
המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושומחה

בראשית

מה יעשה מי שלא הלך לו כל כך ימי החגים האם נחרץ גזר דינו?

מדוע פרשת בראשית היא לא בשבת ראשונה?

זכינו להתחיל שוב תורתנו הקדושה כבכל שנה ושנה, ולקראתנו עומדת להגיע שבת בראשית, השבת שבה אנו מתחילים שוב קריאת התורה, ושואל השפת אמת מדוע אנו לא קוראים את פרשת בראשית, בשבת הראשונה של השנה שהרי כך היה ראוי לעשות, שאת הפרשה הראשונה נקרא בשבת הראשונה, ומסביר השפת אמת תרוץ נפלא, פרשת בראשית היא מרמזת להתחלה חדשה שיהודי מחליט להתחדש ולהתחיל שוב להנהיג את עצמו בהנהגות כראוי, ולקבל על עצמו התחלה חדשה, שהרי בפרשת בראשית מובא את סיפור תחילת בריאת העולם וכן בריאת אדם הראשון ולכן היא מרמזת על התחלה חדשה וכשמה כן היא שבראשית זה התחלה ומטעם זה היה ראוי לקרותה בשבת הראשונה וכמשנ"ת, אמנם מסביר השפת אמת שאם כן, אם פרשת בראשית היתה נקראת בשבת הראשונה של השנה שממוקמת בין ראש השנה ליום כיפור, אז היה האדם חושב שהתחלות חדשות אפשר לעשות רק בימים הנוראים ואם לא הצליח אז להטיב מעשיו, כבר נחרץ דינו.

ולכן בהשגחה אנו קוראים את פרשת בראשית אחרי החגים לומר לך שהתחלה חדשה אפשר לעשות גם אחרי החגים, ובזה שמקבל על עצמו גם אחרי החגים להתחיל מחדש נחשב כקטן שנולד, וממתיק מעצמו את כל הדינים.

איך יתכן לשנות את הדין שנפסק?

אמנם עדיין יש לשאול כיון שכבר עברו הימים הקדושים של ראש השנה, כיפר וסוכות וכבר נחתמו הפתקים וגם נמסרו לשלוחים איך יועיל שנתחיל מהתחלה והרי כבר נחרץ הדין לטוב או למוטב?

ובאמת כתב האדמו"ר מקאמרנא בספרו הקדוש בן ביתי בשם רבי אלימלך מליזנסק שהקשה אם נכתבים ונחתמים בראש השנה כל עניינים שעוברים על בר ישראל א"כ למה אדם נוסע באמצע השנה לצדיקים שיושיעו לו מה שצריך לישועה? ותיירץ שהצדיקים בחידושי תורתם, מחדשים בכל עת שמים וארץ חדשים, ושם לא נרשם חסרון של זה האיש, על מה מעכבין לו ישועתו, ומאלו השמים והארץ החדשים יכול להושיע לאיש את ישועתו עכ"ל הקדושים.

ובאמת אע"פ שדבריהם עמוקים מיני ים ומי יבוא לפרש דבריהם אך אע"פ כן אנו מחויבים לנסות להבין ולהוציא עכ"פ עצה למעשה לאנשים כערכנו, ולכן ננסה לקרב דבריו אלינו על מנת שנבין יותר, כי מבואר בדבריו שהצדיקים ע"י חידושי תורתם בוראים שמים וארץ חדשים ובאמת ענין זה מובא בזוהר הקדוש, והטעם לזה שצדיקים בוראים שמים וארץ חדשים בחידושי תורתם הוא שע"י החידושי תורה שלהם אז יהודי זוכה לקבל התחדשות והתעוררות וכעין נולד מחדש ולכן נחשבים כשמים וארץ חדשים כי מעוררים את האדם להתחדש כראוי בעבודתו יתברך, וע"י שבוראים שמים וארץ חדשים ממילא נעשה כמו בריאה חדשה, ושם בבריאה החדשה לא נרשם גזר דינו של אותו אדם שנגזר בראש השנה, וממילא אפשר לפעול ישועתו של האדם כי הדין שהיה מעליו כבר לא נמצא וכן הגזרה שנגזרה עליו בראש השנה כבר התבטלה, כי ע"י חידושי התורה של הצדיקים וההתעוררות שהם גרמו לאותו יהודי ממילא נעשה בריאה חדשה, והתבטל הדין הקודם.

ע"י ההתחדשות נברא עולם חדש

ומעתה ע"פ דבריהם ועוד הקדמות מספרי חסידות, נבין שגם שיהודי מחליט להתחדש, ולקבל על עצמו לשפר מעשיו אע"פ שזה אחרי הימים הנוראים הוא יכול בכח ההתחדשות שלו לברוא בריאה חדשה לגמרי ולהיות כקטן שנולד דמי, וגם אם נגזרה עליו גזרה בימי ראש השנה, עכשיו הוא כבר לא אותו אדם, ולא עליו נגזרה הגזרה, אלא על מישהו אחר כי הוא כבר לא אותו אדם.

ומפה נלמד עד כמה אדם צריך להתחזק ולא להתייאש, וגם אם עברו עליו ימי ראש השנה וכיפור שלא כראוי כי הוא היה טרוד מאוד או שהיה חולה ולא התפלל במנין או שהיה עצוב או שאר סיבות מבית ומחוץ שאדם נהיה אנוס מלהתנהל כראוי, וכל שאר צרות שונות ומשונות, עכ"פ אל יאמר נואש אלא יקבל על עצמו מעכשיו להתחיל מחדש, ובכח השבת הקדושה שיש בכוחה להמשיך התחדשות לכל השנה כי הקריאה גורמת שיתעורר אותו ענין של קריאה בעולם וכיון שאנו קוראים את פרשת בראשית מתעורר ענין ההתחלה שיש אפשרות להתחיל בשבת זו מהתחלה והזמן גורם שיוכל להמשיך התעוררות להתחיל שוב מחדש לנסות לשפר

מדוע ראש השנה הוא שני ימים?

כידוע יש קושיא גדולה על פי הפשט מדוע ראש השנה הוא שני ימים, וזה נכון שעל פי פשוט זה כדי שכשיבנה בית המקדש ונקדש את החודש על פי הראיה אז שלא נבוא לטעות ולעשות יום אחד ולכן כבר מעכשיו אע"פ שאנו יודעים מתי א' בחודש למרות זאת עושים ב' ימים ראש השנה וכן מובא הסבר בזהר הקדוש שיש דינא קשיא ביום הראשון ודינא רפיא ביום השני, אך ראיתי הסבר נפלא בדברי מוהרא"ש זצ"ל, שבעצם יש כאן סוד גדול של התחדשות של מעל הזמן, לא ליפול תחת הזמן ולהתיימשך ממנה שהיה אלא שגם אם ביום הראשון לא הלך כמו שצריך אז יש עוד יום, כי יש השגה והבנה שכזאת שאין זמן ולא להתפעל כלל ממנה שהיה אלא להתחיל שוב וזה נמשך בראש השנה שהוא אמור להיות יום אחד אך הוא שנים, כי בראש השנה שהוא גם ראש חודש וגם ראש השנה ממשיכים את הדעת הזאת שגם אם לא הצלחתי, מתחילים שוב

צריך כדור מיוחד כזה

וראיתי שיחה של הרבה אברהם מרדכי מלאך שליט"א (פרשת וילך) שהביא בדרך משל את ענין הדיאטה שהרבה בני אדם מתחילים לעשות אך נופלים, ולא מצליחים להתמיד בדיאטה, אמנם הוא הציע שיעשו בדרך כזאת שיביאו איזה כדור שעובד ככה: אם התחלת דיאטה והצלחת במשך שלש שבועות לאכול, רק שאר ירקות ומיני דשאים וירוקים, ויום אחד אדם הגיע לשמחה וראה עוגה מאוד מגרה, והוא מסתכל בחיך ובערגה על העוגה... ואותו דבר גם העוגה מסתכלת עליו בערגה... ולא לוקח הרבה זמן עד שעושים היכרות ובום טראט... האדם ריקן את כל הצלחת, ועכשיו הכדור הזה התפקיד שלו להשכיח ממך שאכלת את העוגה הוא מוריד לך את זה מהזיכרון שהאדם אכל את העוגה, ואז אדם בכלל לא שם לב שהוא נפל, נכון הוא אכל את העוגה אבל הוא לא זוכר את זה בכלל, והוא רק זוכר שהוא בדיאטה והוא לא זוכר שהוא נכשל, עכ"ד.

שכחה היא דבר גדול

ובאמת היא שיחה מפורשת בשיחות הר"ן כי רבינו הקדוש אמר שהשכחה היא דבר גדול, וצריך לפעמים להשתמש בשכחה, כי עיקר הנפילה נמשכת מהידיעה שהוא נפל, זה מפיל לו את המורל, אמנם אם היינו זוכים לדעת שכזאת לא להתפעל ממנה שהיה, ואע"פ שצריך לעשות תשובה על העבר, כבר הרחבנו המון שזיכרון העבירות אמור לעורר לתקן את המעשים ולא להפיל אותי בדעתי וזה פשוט, כי אם אני נופל מהעבר אז זה סימן שזה היצר הרע מזכיר לי את העבר ולא היצר הטוב. וזה כל עבודת ההתחדשות לשכוח ממנה שהיה ולהתחיל שוב, ואם לא הלך בימים הנוראים ואפילו בסוכות ושמחת תורה אז נתחיל עכשיו בפרשת בראשית.

כל ההתחדשות מנקה את הנפש מהעוונות

ופעם הקשה לי בחור אחד, למה לי בכל פעם לנסות להתחיל מחדש והרי אני רואה ממילא שאין אני מחזיר כמו שצריך בקבלות שלי, ושוב חוזר לאיפה שהייתי, עניתי לו על זה בשאלה, האם שאתה מגיע הביתה בערב אתה רוחץ את עצמך אחרי יום העבודה או יום הלימודים, והוא השיב בחיוב, שודאי אחרי היום הארוך הוא רוחץ את עצמו, בפרט בימים החמים, ושאלתי אותו שוב וכי אין אתה יודע שלמחרת, גם אתה עתיד להתלכלך, והוא ענה כן יודע, אמנם אע"פ כן אם לא ארחץ את עצמי עכשיו גם ארגיש לא נעים ועוד גרוע יותר שהלכלוך יצטבר ויהיה בלתי נסבל!

אמרתי לו ישמעו אוזניך מה שאתה מוציא מפיו והרי אתה יודע

שאתה עתיד להתלכלך שוב ואע"פ כן אין אתה מוותר על הניקיון אפילו שהוא זמני, כן הוא גם בענין הרוחני שאע"פ שאדם מרגיש שאין הוא יכול להחזיק בקבלות הטובות כל הזמן ובניקיון הרוחני, והוא חושש שהוא עתיד להתלכלך שוב בחטאים אע"פ כן לא ימנע עצמו מהניקיון הרוחני אפילו אם הוא זמני, ולא יתירש אלא יתחיל מהתחלה בכל פעם מחדש, ובזה שמתחיל שוב מהתחלה הוא ממש רוחץ את עצמו מכל מה שהיה עד עכשיו ומנקה עצמו ונעשה כקטן שנולד וכבראיה חדשה ועוד שיכול גם לבטל את הגזרות שנגזרו עליו וכמו שכתבנו לעיל, וההולך בדרך זו ברבות הימים גם יזכה בסופו של דבר להחזיק היטב בדרך התורה ובקנין הרוחני שרוצה והעיקר לא להתיימשך ולחדש עצמו בכל פעם.

התחזקות קטנה ממתיקה הרבה דינים

ומבוא בשיחות הר"ן על מאמר חז"ל שוב יום אחד לפני מיתתך, ופירש רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב, שהכוונה שגם שיהודי רואה שאינו יכול לשוב כי אם יום אחד, ואפילו פחות, כלומר שרואה שאינו יכול להחזיק בקבלותיו הטובות יותר מזמן קצר ויודע שהוא עתיד ליפול מזה, כי לא מצליח להיות קבוע בעבודת הקודש, למרות זאת יש התחזק אפילו מעט ואפילו שזה לא יחזיק, ההתחזקות הקטנה הזאת היא יקרה מאוד למעלה ואפשר להוסיף שמרומז פה באמת ענין זה שהתחלה חדשה היא מבטלת את הדינים כי חז"ל אמרו שוב יום אחד לפני מיתתך ורבינו פירש שהכוונה שגם שרואה שאינו יכול לשוב כי יום אחד בלבד למרות זאת אל יתירש ויעשה כל שביכולתו, וזה ההמשך ל'פני מיתתך' כי בזה עושה כן ממתיק אפילו גזר דין מות אם נגזר חס ושלום.

מטרת הבריאה לראות יהודים מתחילים מחדש

ובליקוטי הלכות מובא על דרשת חז"ל 'בראשית', בשביל ישראל שנקראו ראשית, בשביל התורה שנקראה ראשית ובשביל הביכורים שנקראו ראשית ובמקום אחר הארכנו מאוד בדבריו הקדושים שפירש מאמר חז"ל בטוב טעם ודעת, אמנם באתי כמזכיר דבריו ההכרחיים לנו מאוד, והם, שמצוות ביכורים מרמזות על עבודת ההתחדשות והיא היתה כל מטרת הבריאה שהקב"ה הסתכל בעבודת ההתחדשות שיעשו יהודים, ולמרות שיעבור עליהם מה שיעבור עליהם הם יתחזקו שוב ושוב להתחיל מהתחלה ולכן ברא את העולם כי ראה את הנחת רוח שיקבל מעבודת ההתחדשות והעקשנות של כל יהודי שרוצה לגשת אל הקודש ואע"פ שעובר עליו מה שעובר, אך הוא לא אומר נואש ומתחיל שוב מחדש.

ובזה בעצם גורם כל יהודי התחדשות הבריאה כי בזה שמתחדש ממשיך שפע של התחדשות הבריאה, ובזה נעשה בריאה חדשה לגמרי, וגם אם היה עליו איזה דין הוא התבטל, כי ענין זה הוא גבוה גבוה שאין השכל יכול להבין כלל, כמה עבודת ההתחדשות, שיהודי מחליט שהוא מתעקש, ושוב מתחיל לנסות ולחזור להיכנס אל הקודש, כמה ענין זה יקר מאוד אצלו יתברך והוא מעיקרי העבודה ובזה ממשיך על נשמתו טהרה ונקיות וזה עיקר פנימיות מצוות המקווה.

כי מקווה מלשון תקוה שמתחיל מחדש ומקווה לישועה כראוי, ובזה מנקה את נפשו מכל לכלוך ואם היו העולם יודעים כמה יקרה העבודה הזאת של להתחיל בכל פעם מחדש היתה מתבטלת הבחירה מהאדם כי בזה יכול להמשיך על עצמו טהרה עצומה, ע"י שבכל פעם גם אם נפל מתחיל שוב ושוב ובוודאי שאדם כזה יזכה ברבות הימים לתשובה שלימה ולא רק אלא שגם נפילותיו יתהפכו לזכויות, וכל ירידותיו יתהפכו לעליות כמבואר בספרים הקדושים, והעיקר לא להתיימשך.

שבת שלום ומבורך!

להנצחה או סיוע בהפצת העלון, להזמנת שיעורים וכן לפניית ותגובות,

ניתן לפנות בטלפון: 055-6791214 או במייל: SH0500148@gmail.com